

Ac 2, 44-47	Ac 4, 32-35	Flavi Josep	
		Guerra II, 119-161	Antiguitats, XVIII, 11-25
Tots els creients vivien units	La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima	Estan units entre ells per un afecte major que el dels altres.	I són més de quatre mil homes els quals així es porten. Així, doncs, viuen en comunitat i compleixen els uns amb els altres els oficis de serf.
I tot ho tenien al servei de tots	I cap d'ells no considerava com a propis els béns que posseïa, sinó que tot estava al servei de tots	Menyspreen la riquesa i entre ells existeix una admirable comunitat de béns.	Posen els seus béns en comú.
Per mitjà dels apòstols es feien molts prodigis i senyals	Amb gran poder els apòstols donaven testimoni de la resurrecció de Jesús, el Senyor.		
Venien les propietats i els béns	Ningú d'entre ells no vivia en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o de cases les venien,	No es pot trobar a ningú que sigui més ric que els altres, doncs tenen una llei segons la qual els qui entren a la secta lliuren les seves possessions a l'ordre, de manera que no existeix en cap d'ells ni la humiliació de la pobresa ni la vanitat de la riquesa,	I el ric no gaudeix de la seva fortuna per sobre d'aquell que no té absolutament res.
Per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú	Portaven el producte de la venda, i el dipositaven als peus dels apòstols. Després era distribuït segons les necessitats de cadascú	...sinó que el patrimoni de cadascun forma part d'una comunitat de béns, com si tots fossin germans.	Per a recollir les rendes i els diversos productes de la terra trien persones virtuoses;
		Ells no accepten el matrimoni,	A més, no prenen esposes
			Ni adquireixen esclaus; en efecte, opinen que això constituiria una injustícia i seria font de discòrdies

Ac 2, 44-47	Ac 4, 32-35	Flavi Josep Guerra II, 119-161 Antiguitats, XVIII, 11-25	
Cada dia eren constants a assistir unànimement al culte del temple			Envien ofrenes al temple, però no fan allí sacrificis, ja que són diferents les purificacions que solen practicar; per això s'abstenen d'entrar en el recinte comú i realitzen els seus sacrificis entre ells.
A casa partien el pa i prenien junts el seu aliment amb joia i senzillesa de cor		Els mateixos, ja purificats, passen a l'interior del menjador com si d'un recinte sagrat es tractés. S'asseuen en silenci, el forner els serveix d'un en un el pa i el cuiner els dóna un sol plat amb un únic aliment.	
Lloaven Déu		Abans de menjar el sacerdot resa una oració i no està permès provar mos fins que no conclogui la pregària. Acabat el menjar de nou pronuncia una altra oració, de manera que tant al principi com al final honoren Déu com dispensador de la vida..	
i eren ben vistos de tot el poble	i la gràcia de Déu actuava en ells		
I cada dia el Senyor afegia a la comunitat els qui acollien la salvació			